

For nye tilladelser peger internationale sammenligninger på, at den danske stats andel af værdier fra Nordsøen med nugældende regler ligger over niveauet i England men væsentligt under niveauet i Norge og Holland³.

Forekomsterne af olie og gas i den danske del af Nordsøen repræsenterer betydelige samfundsværdier. Det er afgørende, at den danske stat, som ejer af forekomsterne, fremover sikres en væsentlig større andel af disse værdier. Følgende forhold taler herfor:

- I dag har man langt større kendskab til ressourcerne i den danske del af Nordsøen, end da eneretsbevillingen blev tildelt i 1962, hvilket taler for en lavere risikopræmie til de involverede selskaber i fremtiden.
- Selv i de seneste år, hvor produktion og overskud fra Nordsøen har ligget på et højt niveau, har staten ikke fået nævneværdige indtægter fra kulbrinteskatten. Der er derfor behov for et mere robust skattesystem, som sikrer staten en større andel af værdierne.
- Danmark har sammenlignet med Norge og Holland hidtil opnået en mindre statslig andel af overskuddet fra de udtømmelige olie- og gasressourcer.

Hertil kommer, at en række ydre rammevilkår har ændret sig væsentligt, siden olie- og gasaktiviteterne i Nordsøen blev indledt. Selskabsskatten er fx nedsat flere gange gennem årene, uden at andre skatter og afgifter på kulbrintevirksomhed er øget. Rente- og inflationsniveauet er også markant lavere i dag sammenlignet med begyndelsen af 1980'erne, hvilket har øget realværdien af det særlige kulbrintefradrag.

Samtidig er det dog, for at samfundet også fremover kan få noget ud af de danske olie- og gasressourcer, afgørende fortsat at have kompe-

tente selskaber til at varetage efterforsknings- og indvindingsaktiviteterne i Nordsøen. Det skal fortsat være attraktivt for selskaberne at efterforske og producere i den danske del af Nordsøen. Som led heri skal der skabes stabile og fornuftige økonomiske rammer for de fremtidige aktiviteter i Nordsøen. Herved skabes grundlag for, at selskaberne kan følge langsigtede strategier og investere i tillid til, at der er stabilitet om vilkårene for efterforskning og indvinding af olie og gas i Danmark.

5 AFTALEN MED A.P. MØLLER – MÆRSK

Regeringen har som opfølgning på vedtagelse nr. V 54 af 20. februar 2003 haft drøftelser med A.P. Møller – Mærsk om mulighederne for at fortsætte eneretsbevillingen, som udløber i 2012. Drøftelserne har taget afsæt i Folketingets ønske om at sikre staten en større andel af værdierne i forbindelse med nuværende og fremtidig udnyttelse af olie – og gasressourcerne i Nordsøen.

Økonomi- og erhvervsministeren og bevilningshaverne (A.P. Møller – Mærsk A/S og Mærsk Olie og Gas AS) har den 29. september 2003 indgået en aftale om de nærmere vilkår for fortsættelse af eneretsbevillingen med 30 år frem til og med 8. juli 2042, jf. vedlagte bilag 5 (ikke optrykt her).

Aftalen forudsætter, at regeringen opnår den fornødne tilslutning fra Folketinget og Folketingets Energipolitiske Udvalg, og herunder får gennemført de nødvendige og forudsatte lovændringer. Aftalen forudsætter endvidere, at den nye bevilling ikke giver anledning til indsigelse fra Europa-Kommissionen. A.P. Møller – Mærsk har taget forbehold for bestyrelsesgodkendelser.

Aftalen indeholder de i boks 1 angivne hovedelementer:

³ Vurderingerne bygger på modelberegninger af felter. I England er der for tilladelser tildelt før 1993 en højere beskatning af olie- og gasaktiviteter.